

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

ΦΙΛΙΩ

Αγαπημένη μου Όλγα, κορίτσι μου, γιατρίνα μου! Επιτέλους κατάφερα να βρω την διεύθυνσή σου, αφού θερμοπαρακάλεσα την γραμματεία του "Αγίου Σάββα" να την ψάξει στα αρχεία τους.

Είμαι η Φιλιώ, η "Φιλιώτσα" σου, όπως με αποκαλούσες δώδεκα χρόνια πριν, τότε που με νοσήλευες με τις μαστεκτομές. Άραγε με θυμάσαι καμιά φορά; Με αγαπούσες πολύ, γιατί σου θύμιζα την μητέρα σου, που είχε το ίδιο όνομα με το δικό μου. Είμαι εγώ, που όταν έχανα τα μαλλιά μου με τις χημειοθεραπείες, κατέβαινα στο κατάστημα απέναντι και αγόραζα δυο-δυο τις περούκες. Σου έφερνα και σένα να δοκιμάσεις κάποιες, γιατί πάντα κυκλοφορούσες αχτένιστη και απεριποίητη! "Πάρτε από δω"-μού λεγες- "Είμαι προληπτική, δεν θέλω να τις βλέπω!" Σκάγαμε τότε στα γέλια και οι δυο μας. Τι χρόνια και κείνα Χριστέ μου! Ύστερα εσύ άλλαξες νοσοκομείο και χαθήκαμε. Με αναλάβανε άλλοι γιατροί, με κανέναν όμως δεν ένοιωσα τόσο κοντά όσο με σένα. Κανείς δεν μου κράτησε το χέρι, όταν οι παρενέργειες των χημειοθεραπειών με ρίχνανε κάτω. Θυμάσαι εκείνο το βράδυ που έκανα αντίδραση στην μετάγγιση αίματος; Θα πέθαινα αν δεν ήσουν εσύ εκεί!

Όλγα μου, κορίτσι μου. Για κάποια χρόνια ήμουν καλά, τόσο που πίστευα πως η περιπέτειά μου πήρε τέλος. Να όμως που προ τριετίας, εμφανίστηκε όγκος στην κοιλιά μου. Χειρουργήθηκα, αλλά έχω τώρα μεταστάσεις στα οστά μου και το έντερό μου με βασανίζει ζανά. Παίρνω ένα σωρό παυσίπονα, αλλά οι πόνοι δεν με αφήνουν να κοιμηθώ. Δεν έχω όρεξη για φαγητό και, ό,τι τρώγω το βγάζω. Έχω χάσει δεκαπέντε κιλά τους τελευταίους μήνες. Σέρνω μετά βίας τα πόδια μου και τις περισσότερες ώρες τις περνάω στο κρεβάτι. Προχθές η κόρη μου παρατήρησε μια κοκκινίλα κι ένα γδάρσιμο πίσω στους γλουτούς μου. Αρχίζω να ανοίγω Όλγα μου καλή μου! Στο νοσοκομείο μού δήλωσαν πως δεν μπορούν να με βοηθήσουν περισσότερο. Ούτε εγώ όμως θά 'θελα να ζαναμπώ για νοσηλεία. Έχουν καταστραφεί οι φλέβες μου και, την τελευταία φορά μου πέρασαν φλεβοκαθετήρα στο πόδι μου, να φανταστείς! Φέρνω γιατρούς στο σπίτι, αλλά και πάλι, καμιά βελτίωση δεν βλέπω. Συν τοις άλλοις, έχω εξαντληθεί και οικονομικά. Η κόρη μου, που με φροντίζει, δεν είναι σε καλύτερη οικονομική κατάσταση. Φοβάμαι πως την έχω κουράσει πάνω από τις δυνάμεις της.

Νοιώθω πως είμαι σε ένα σκοτεινό τούνελ, που στο τέλος του περιμένει ο θάνατος. Τα Χριστούγεννα, έπιασα τις εγγόνες μου να ρωτούν την μάνα τους: "Άραγε η γιαγιά, θα 'ναι μαζί μας του χρόνου;"

Όλγα μου, κοπέλλα μου, γιατρίνα μου! Μη με παρεξηγείς. Ξέρω πως έχεις την οικογένειά σου, τις υποχρεώσεις σου. Θα σου ήταν όμως πολύ δύσκολο να με δεις κάποια φορά στο σπίτι; Να δεις και όλες τις εξετάσεις που έχω μαζέψει, να μου πείς την γνώμη σου. Και να μου κρατήσεις ζανά το χέρι, όπως μόνο εσύ ξέρεις να το κάνεις!

Δικιά σου

Η Φιλιώτσα σου

ΟΛΓΑ

Αγαπητή μου κυρία Φιλιώ. Τι έκπληξη ήταν για μένα το γράμμα σας! Με γυρίσατε τόσα χρόνια πίσω! Και να 'θελα να σας ξεχάσω, δεν θα μπορούσα. Πώς ξεχνιέται το γάργαρο γέλιο σας, το χιούμορ σας και η κοκεταρία σας; Πάντα βαμμένη και, ντυμένη στην τρίχα. Άστε πιά εκείνα τα σμυρναίικα κουλουράκια που μας φέρνατε στο γραφείο γιατρών! Κρατάω ακόμα την συνταγή που μου δώσατε.

Αυπάμαι πραγματικά για την τροπή που πήρε το θέμα της υγείας σας. Καταλαβαίνω πώς νοιώθετε. Όμως, στην άκρη του τούνελ, μπορεί να υπάρχει και φως!

Ξέρετε κυρία Φιλιώ, εγώ συνταξιοδοτήθηκα πριν δύο χρόνια. Είχα εξαντληθεί από τις εφημερίες και τα ξενύχτια στο καινούργιο μου νοσοκομείο. Δεν έμεινα όμως άπραγη. Αρχισα να προσφέρω εθελοντική υπηρεσία στην μονάδα Ανακουφιστικής Φροντίδας ασθενών με καρκίνο, που υπάρχει στα Σπάτα. Εκεί είχα την ευκαιρία να γνωρίσω ασθενείς με προβλήματα παρόμοια με τα δικά σας.

Μιά σφιχτοδεμένη ομάδα νοσηλευτών, γιατρών, φυσικοθεραπευτών, κοινωνικών λειτουργών, ψυχολόγων, διοικητικών και άλλων, εθελοντών ή μη, υποδέχεται αιτήσεις ασθενών που ζητούν ανακούφιση από ποικίλα σωματικά, κοινωνικά, ψυχολογικά και άλλα προβλήματα, σχετικά με την νόσο τους. Το προσωπικό αξιολογεί τα θέματα και αναλαμβάνει προσπάθεια διαχείρισης των εντελώς δωρεάν είτε στο περιβάλλον των ασθενών, είτε στον ξενώνα, όπου μπορεί να φιλοξενηθεί ένας ασθενής για σύντομο χρονικό διάστημα. Μην ξεχνάμε κυρία Φιλιώ: Ο σταυρός γίνεται πίο ελαφρός όταν τον σηκώνουν πολλοί μαζί. Πιστεύω πως θα μπορούσατε και σεις να επωφεληθείτε από μια τέτοια δυνατότητα. Εσωκλείω το τηλέφωνό μου, αν χρειασθείτε περισσότερες πληροφορίες.

Με ρωτάτε αν μπορώ να σας επισκεφθώ στο σπίτι. Θα το έκανα ευχαρίστως, αλλά, ξέρετε, το διάστημα αυτό δεν βγαίνω έξω συχνά. Αύριο κιόλας, ο σύζυγος μου θα με συνοδεύσει στο νοσοκομείο, για βρογχοσκόπηση. Μετά, θα εισαχθώ για μερικές μέρες. Πρέπει να μου αφαιρέσουν κάποια υγρά που μαζεύτηκαν γύρω από τον πνεύμονά μου και μου δυσκολεύουν την αναπνοή... Δεν θα ξεχάσω ποτέ κυρία Φιλιώ πόσο μου θυμώσατε κάποια φορά, που με βρήκατε κάτω από τις σκάλες του "Αγίου Σάββα"...να καπνίζω.

Σας φιλώ
Όλγα